

[Steen Folke]

mere positiv – selv om man nok kan have sine tvivl om det – men i EF skulle Grønland ikke vente at blive taget på med fløjls-handsker osv.

Jeg er lidt usikker på, om udenrigsministerens tonefald og måde at fremstille tingene på i virkeligheden skulle fortolkes på samme måde, som jeg har mistanke om at hr. Erhard Jakobsen skal fortolkes på. Jeg tror, hr. Erhard Jakobsen har svært ved at skelne mellem det, der er de toneangivende synspunkter i EF, og det, der er hans eget og hans partis synspunkt i disse sager. Jeg er en lille smule bekymret for, om udenrigsministeren skal forstås på samme måde.

Jeg er i og for sig enig med udenrigsministeren, når han meget stærkt siger, at der er ikke tale om filantropi i EF. Nej, det er der bestemt ikke, og det er just grunden til, at jeg og mit parti er på vagt over for de associeringsordninger, man nu kan få lavet. Jeg synes unægtelig, at udenrigsministeren ligesom fik pressionen frem på en meget klar måde, når det utvetydigt blev sagt, at hvad Grønland kan opnå af positive ting i disse forhandlinger, vil være afhængigt af, i hvilket omfang Grønland fortsat giver adgang for EF-fiskeriinteresser i grønlandske farvande. Det synes jeg var en meget ubehagelig formulering.

Jeg vil gerne spørge, om regeringen vil arbejde for, at der ikke fortsat bliver mulighed for et sådant fiskeri fra visse EF-landes side i grønlandske farvande, for det har jo i høj grad været noget af det afgørende problem i Grønland, at forskellige EF-fiskerilande har haft adgang til rovfiskeri i grønlandske farvande.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil gerne over for hr. Ivar Hansen og også hr. Ole Bernt Henriksen slå fast, at regeringen naturligvis står ved det, der står i redegørelsen. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at regeringen ikke er indstillet på at erstatte, hvad der måtte blive mistet. Som jeg sagde, er det tydeligt indgået i debatten og ikke noget nyt standpunkt. Der skal ikke råde usikkerhed. Jeg håber, at jeg hermed har bortvejet den usikkerhed, hr. Ivar Hansen følte.

Så vil jeg sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at regeringen har valgt ikke at blande sig. Jeg opfatter hr. Ole Bernt Henriksens bemærk-

ninger således, om ikke det var rigtigst i rigsfællesskabets gode ånd, hvis regeringen arbejdede, skal vi sige vejledende. Jeg tror, ordene »at give råd« kom ind i bemærkningerne. Hertil vil jeg bare sige, at alt har jo sin naturlige grænse, også med hensyn til rådgivning og vejledning. Når det drejer sig om politiske holdninger som sådanne, har regeringen som sagt ikke ønsket at blande sig. Men når det drejer sig om bidrag, vi kan yde med hensyn til, hvad konsekvensen af det eller det kan være, hvad udsigterne for det eller det spørgsmål egentlig er, hvad vi kan hive hjem i øvrigt af informationer fra Bruxelles, så gør vi det ét hundrede procent. Grønlandsministeriet har den løbende kontakt – andre dele af regeringen har sammen med Grønlandsministeren også en løbende kontakt, når det drejer sig om forhandlinger med landsstyret. Som jeg nævnte før, har vi haft adskillige møder om dette spørgsmål, hvor vi åbent drøfter tingene, og hvor der bliver stillet spørgsmål. Vi forsøger at besvare dem, så jeg ser egentlig ikke det som noget væsentligt problem.

Hr. Holger K. Nielsen spørger, om regeringen vil støtte, at man ikke får variable importafgifter, og om vi vil støtte bestræbelserne for, at man fortsat kan have Den europæiske Investeringsbank inde i billedet. Svarene er ja. Vi støtter på alle de områder, hvor vi kan. Derfor behøver man faktisk ikke at stille spørgsmål på den måde. I samarbejde med det grønlandske hjemmestyre vil vi støtte de tanker og de ønsker, man kommer frem med vedrørende en fremtidig aftale.

Jeg kan ikke – det er også et svar til hr. Holger K. Nielsen – sige, hvordan tingene vil udvikle sig for fiskeriet, hvilke krav andre vil møde frem med. Jeg mener i øvrigt, at man skal være lidt varsom med i en debat som denne at foruddiskontere et forløb og ligesom med sine spørgsmål til mig afskære grønlænderne fra noget, som de måske selv ville ønske. Det kan være, at hjemmestyret, når vi kommer ind i mere konkrete forhandlinger, kan se en fordel i, at man indgår en aftale, hvori også fiskeriet kan være en del. Men forudsætningen er, at det skal være hjemmestyret selv, der har et ønske om, at det skal med ind. Men jeg vil altså advare imod, at vi for teoretisk i en debat som denne går ind i en fremtidig forhandlingsløsningens substans.